

POSTANOWIENIE

15 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 15 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa T.B. i W.B.
przeciwko M. w N. (USA), L. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., W.
spółce
z ograniczoną odpowiedzialnością w K., K.T. i K.J.
przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków-Podgórze w Krakowie
o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,
na skutek skargi kasacyjnej L. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z 11 sierpnia 2022 r., II Ca 1707/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części (pkt 1) oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (pkt 3). Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza

sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15 - nie publ.). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, ponieważ brak jest korelacji pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżąca wskazała, że zaskarża wyrok w części, a wnosi o jego uchylenie w całości.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

(M.M.)